

Genel Başkan
ŞEVKET YILMAZ'IN

TÜRK-İŞ
16. GENEL KURULU'NU

AÇIŞ
KONUŞMASI

7-13 ARALIK 1992
ANKARA

Genel Başkan
ŞEVKET YILMAZ'IN

TÜRK-İŞ
16. GENEL KURULU'NU

AÇIŞ
KONUŞMASI

7-13 ARALIK 1992
ANKARA

Genel Başkan
ŞEVKET YILMAZ'IN

TÜRK-İŞ
16. GENEL KURULU'NU

AÇIŞ
KONUŞMASI

7-13 ARALIK 1992

ANKARA

Türkiye Büyük Millet Meclisi'mizin Sayın Başkanı.

Sayın Başbakan.

Anayasa Mahkemesinin Sayın Başkanı.

Siyasi Partilerimizin Sayın lider ve yöneticileri.

Bakanlarımız, milletvekillerimiz, üniversitelerimizin, yargı organlarımızın temsilcileri.

Uluslararası işçi kuruluşlarının değerli temsilcileri.

Aramızda görmekten büyük mutluluk duyduğumuz bağımsız Türk Cumhuriyetlerinden gelen kardeşlerimiz.

İşveren ve işçi kuruluşlarının Sayın temsilcileri.

Müsteşarlar, genel müdürler, çeşitli kuruluşların temsilcileri.

Basınımızın seçkin mensupları.

TÜRK-İŞ onaltıncı genel kurulunu oluşturan sevgili delege arkadaşlarım.

Genel kurulumuzun çalışmalarını açarken, sizleri şahsım, Başkanlar, Yönetim, Denetim ve Disiplin Kurullarımız adına derin sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Hoş geldiniz.

Genel kurulumuzun böylesine seçkin yabancı ve yerli konuklarımızın geniş katılımı ile başlaması; Türk-İŞ'in gerek ulusal, gerek uluslararası alanda saygınlığıyla etkinliğini göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

TÜRK-İŞ, sadece üye sendikaları kanalıyla temsil ettiği işçilerin değil, tüm halk kesimlerinin umudu olarak işlevini sürdürmüş ve sürdürmeye devam etmektedir.

Kuşkusuz bu saygınlık, başta işçilerimiz ve işyeri sendika temsilcilerimiz olmak

üzere, kademe kademe sendikalarımızın ve Konfederasyonumuzun yetkili kurullarının güçbirliği, inanç birliği, sevgi ve saygıya dayalı kenetlenmesiyle sağlanabilmektedir.

Hizmet anlayışındaki doğal farklılıklar, kişilerin ve özellikle sendikalarımızın üst yönetiminde görevli arkadaşlarımızın siyasi inançları, tüm teşkilatımızın çalışmalarında bir kenara itilmiş, aslolanın işçiye hizmet, yurt sorunlarına çözüm olduğu ilkesi eşit biçimde paylaşılmıştır.

Amaç, daima daha özgür, fakat sosyal adalet yoluyla refahın yaygınlaşması, daha yüksek bir hayat standardı sağlanması, bütün bunların çoğulcu demokratik parlamenter rejim içinde gerçekleşmesi olmuştur.

Bu anlayışımızdır ki; demokrasinin diyalog ve uzlaşma rejimi olduğunu bir türlü hazmedemeyen, fakat kendi sorunlarının çözümü için her türlü diyalog yolunu aradıkları halde TÜRK-İŞ'in bu anlayışını eleştirmekten vazgeçmeyenler tarafından adeta suçlama aracı yapılmaya çalışıldı.

Hiçbir çevre, kurum ve kuruluş Türk işçilerini ve TÜRK-İŞ'in demokrasi ve kalkınma yolunda katlandığı çile ve fedakarlıkları, devletimizin bütünlüğüne, ulusumuzun birliğine olan sarsılmaz inancını, asla inkâr edemez.

Demokratik rejimin savunucusu olduğumuz için, sözde aydın geçinen ve çeşitli ünvanlar altında toplumu düşünür görünüp, toplum düşmanlığı yapanlarla hareket etmediğimiz için eleştirildik.

Yılmadık bunlardan.

Birlikte çalışmaktan şeref duyduğum sendika lider kadrolarının isabetli kararları ve işçilerimizin büyük desteğiyle yolumuza devam ederken, karşımızdaki rejim ve toplum düşmanlarının çoğu tarihin karanlık sayfalarına gömüldüler.

Değerli delegeler,

Konfederasyonlar, sendikalar gibi üyeleri için toplu sözleşmeler yapmak, onların sosyal haklarını geliştirmek, kooperatifler kurmak yoluyla mesken sahibi kılmak, eğitim ve sair görevlerle yükümlü kuruluşlar değillerdir.

Konfederasyon yönetimi, temsil görevi üstlenmiş, makro düzeyde sorunların ele alınıp, tartışılarak karara bağlandığı, yetkili kurulları adına hareket etme göreviyle yükümlüdür.

Sendikaların yürüteceği hizmetlerde, koordinasyon görevi yaparlar, alınan kararları uygulamaya koyarken yine işçilerin ve sendikaların desteğine ve gücüne ihtiyaç duyarlar.

TÜRK-İŞ, batılı ülkelerde hükümetlerin istifa yolunu seçecekleri eylemleri ortaya koyarken, geride kalan 11 yıllık sözde demokrasinin egemen olduğu dönem içinde ilk on yılı son derece pişkin, son derece duyarsız ve işçi düşmanlığına varan tavırlarına tanık olunan bir yönetime muhatap olmuştur.

Başkanlar ve Yönetim Kurulumuzca ortaklaşa alınan kararların eksiksiz uygulanması karşısında; uygulanan eylemlerin neden yapıldığı düşünüleceği yerde, bütün bu hareketler demokrasi göstergesi olarak algılanmış, dar bir dünya görüşü ve eşine rastlanmayan bir duyarsızlıkla karşı karşıya kalınmıştır.

Demokratik rejimin işlerliği, sosyal ve ekonomik sorunlardaki tıkanıklığın barışçı bir anlayış içinde çözümlenmesi, ulusal gelirin adaletli dağıtımı, hukukun üstünlüğü, hak arama yollarının açık tutulması yönündeki çabalarımıza karşın, siyasal iktidarlarca olumlu yaklaşım gösterilmemiştir.

Bütün bu oluşumlar fedakarlığın sürekli işçi kesiminden beklenmesi, rejime sahip çıkmanın ve sürekli toplum huzurunu düşünmenin bir güç zaafı olarak değerlendirilmesi karşısında; 20 Aralık 1990 tarihinde teşkilatımızın geniş yönetim kadrosuyla Ankara'da toplanılmış ve üretimden gelen gücün çalışmamak suretiyle kullanılması ittifakla kararlaştırılmıştır.

Bu kararın gerekçesi özet olarak şöyle ifade edilebilir:

"Ülkemizin geleceği için, çoğulcu, katılımcı, özgürlükçü siyasal demokrasinin kurulması, kurumlaştırılması, işlerliğe kavuşturulması, çalışanlar olarak sosyal ve ekonomik çıkarlarımızı hak ve adalet anlayışına dayalı olarak korumak ve geliştirmek, temel insan hakları ve özgürlükleri ile onun ayrılmaz bir parçası olarak işçi hak ve özgürlüklerini hayata geçirmek, adil bir gelir bölüşümünü, hukukun üstünlüğüne dayalı kalıcı bir barışı sağlamak, ulusal egemenliğin üstünde hiçbir iradeye boyun eğmemeyi Cumhuriyetimizin temel ilkesi saydığımız için üretimden doğan en doğal hakkımızın meşru düzeyde kullanılmasının kaçınılmazlığı ittifakla kararlaştırılmıştır."

Değerli Delegeler,

Her kararın uygulandığını, her başarının başta Başkanlar Kurulumuz olmak üzere, üyelerini bu kararlara motive etmekte büyük ustalık gösteren sendikalarımızın yönetimlerine ait olduğunu bir kez daha ifade etmek isterim.

Eylemler zincirine duyarsız kalan siyasal iktidar, halkımızın ve onun ayrılmaz parçası olan işçilerimizin siyasal alanda gösterdikleri tepki ile seçim kaybederek bu duyarsızlığının faturasını ödemiştir.

Sadece son üç yılın değil, son yılların en büyük başarısı, zamanın iktidarınca halkoyuna sunulan iki Anayasa değişikliğinde, Hükümetin "Hayır" dediğine "Evet" diyerek, "Evet" dediğine "Hayır" diyerek ve 20 Ekim 1991 genel seçimlerinde emeğin gücünü sandığa yansıtarak elde edilen sonuçlardır.

Bütün bu oluşumları gözardı etmek, TÜRK-İŞ'in gücünü inkâr etmek, TÜRK-İŞ'i uzlaşmacılıkla ve ülke sorunları karşısında duyarsızlıkla suçlamak, gerçekleri bilenlerin ve sağduyu sahiplerinin harcı olmamalıdır.

Ben, bu konuşmamda bugüne kadar sık sık dile getirilen sorunların hatırlatılmasına kısaca yer vermekle birlikte, genel bir bakışla belli kesimlere seslenmek, bu sese kulak verilmesini istemeye çalışacağım.

Bizleri on yıl çeşitli eylemlere sürükleyen, beklentilerimiz karşısında sessiz ve duyarsız kalan ANAP Hükümetlerinin tutumunu ele almanın, bunu detayları ile anlatmanın yerine, Sayın Mesut Yılmaz'ın anamuhalefet partisi başkanı olarak başta 40. Kuruluş yıldönümümüz töreni olmak üzere, çeşitli toplantılarda söylediği şu sözü hatırlatmakla yetineceğim.

Sayın Mesut Yılmaz şöyle diyor:

"TÜRK-İŞ'i dikkate almayan siyasi hareketler sert kayaya çarparlar. Bu, tecrübeyle sabittir. Biraz da bizim tecrübemizle sabittir. Ne mutlu bize ki, hiç olmazsa bu hatalarından ders alma faziletine sahip bir ekibiz."

Sayın Delegationlar,

ANAP dönemi üzerinde daha fazla durmayı gereksiz görerek, 20 Ekim 1991 genel seçimleri ve bunun hemen öncesinde Türk-İŞ'e gelerek işçi ve yurt sorunlarına bakış açılarını sergileyen bugünkü Koalisyon or-

taklarının liderleri ve hükümetin tutumuna değinmek istiyorum.

23 Eylül 1991 günü zamanın muhalefet lideri, günümüzün Başbakanı Sayın Süleyman Demirel, davetimizi kabul ederek Türk-İş'e geldiler.

Sendikalarımızın merkez yöneticilerinin hazır bulunduğu toplantıda, Türk-İş olarak beklentilerimizi bir kez daha açıklamam karşısında görüşlerini dile getirdiler.

"Çalışma Hayatımız ve DYP'nin Altın Üçgeni" olarak adlandırdıkları bir üçgen çıkararak, yapacaklarının özetini bu üçgen içinde anlattılar.

"Demokrat Devlet Baba", "Özerk ve Güçlü Sendika", "Anlayışlı İşveren" başlıkları ile köşeleri belirlenen bu üçgende yer alan görüşleri hatırlatmak istiyorum.

Altın Üçgenin içinde şunlar yazılıydı:

- Herkese iş
- Yeterli ücret.
- Sağlıklı çevre.
- İşten çıkarmaya son.
- Her çalışana konut.
- Her çalışana grev hakkı.
- Her çalışana özgür sendika.
- Sağlıklı işçi - sağlıklı işyeri.
- Devlet-Sendika-İşveren elele.
- Yaygın parasız ve kaliteli eğitim.
- Her çalışana toplu pazarlık hakkı.
- ILO standartlarında çalışma hayatı.
- Çağdaş, yasaksız Anayasa ve yasalar.
- Yaygın, etkili ve kalıcı sosyal güvenlik.
- Yaygın, parasız ve kaliteli sağlık hizmeti.

— İyi organizasyon - iyi yönetim - en yüksek verim.

— İşsizlik Sigortası.

Bütün bunların gerçekleştirileceği altın üçgende vaad'edilmiştir.

1 Ekim 1991 günü ise SHP lideri Sayın Erdal İnönü benzer toplantıda hemen hemen aynı görüşleri savunuyor. "**SHP olarak, sendikalılaşma, toplu sözleşme ve grev haklarının önündeki tüm engellerin ve kısıtlamaların kaldırılacağını**" söylüyordu.

Görüşlerin birbirine benzerliği, seçim sonrası koalisyonun kurulmasına da yardımcı olmuştur.

Bu aşamada; "**beni tek başına iktidar yapmadınız ki, vaadlerimi gerçekleştireyim**" gibi bir gerekçeyi, gerçekleştirilmeyen konular için geçerli saymak mümkün olmalıdır.

Şimdi, altın üçgene dönmeden, hemen bu hükümete hatırlatmak istediğim bir konuya geçeceğim.

Grev ertelemenin toplu pazarlık düzenine müdahale olduğunu, grev haklarının önündeki tüm engellerin kaldırılacağını söylemenizden ve hükümet olmanızdan kısa bir süre sonra Tarım-İş Sendikamızın TİGEM grevini ertelediniz.

Bu grevde memleket sağlığını veya milli güvenliği bozucu nitelikte ne buldunuz?

Arkasından Belediye-İş Sendikamızın büyük şehirlerimiz başta olmak üzere temizlik işlerinde uyguladığı grev geldi.

Sanki 15 gün önce TİGEM olayı yaşanmamış gibi. Sayın Başbakan televizyonda halka hitabederken, "**Grev hakkına müdahale edemeyiz**" diyordu.

Halkla işçi, halkla sendikacılar arasında

uçurum açmak için, köşe yazarlarımız, televizyon yorumcularımız, belediye başkanlarımız, bazı üniversite öğretim üyelerimiz toplu sözleşme düzenini karalayan yazılarla demeçlerle Hükümetin beklentisine yardımcı oluyorlardı.

TİGEM grevini hiç yoktan erteleyen hükümet, Belediye-İş grevini bir sağlık kuruluşu raporuna dayanarak güya zoraki erteleme durumu sergiliyordu.

Bütün bunlardan daha acısı, temizlik işçilerinin talep ettiği ücretin, bir profesörün aylık ücretinden fazla olduğu ve bunun çok büyük adaletsizlik olacağı iddiasıydı.

Şayet bu ülkede bir profesör 3-4 milyon liraya görev yapıyorsa, bunun ayıbı temizlik işçilerinin değil, Devletin olmalıdır.

Değerli konuklar, değerli delegeler,

Sendikacılık talep müessesesidir. Konfederasyonlar bu talepleri koordine ederek bir bütün halinde Hükümetlere, siyasi partilere sunarlar.

Taleplerin gerçekleştirilme yeri parlamentodur.

Demokratik baskı grubu olarak her alınan karar uygulamaya konulmuş ve parlamento ile Hükümetler duyarsız kalmışsa, işçi hareketinin güveni ve desteği artık sözkonusu olamaz.

Şimdi, Altın Üçgene gelmek istiyorum.

"**Herkese İş**" sloganı ilk sırada yer alıyordu.

Bırakınız yeni iş sahalarının açılmasını, hemen bütün işkollarında körfez krizinden günümüze kadar işten çıkarılan işçiler, onbinlerle ifade edilmektedir.

Kamu kesiminde, emekliye ayrılan, aske-re giden, evlenen, ölen ya da sair sebeplerle

hizmet akdi sona eren işçilerin yerine yenileri alınmamaktadır.

Özel sektör, tatlı kârlarından fedakarlık alışkanlığı olmadığı için, her sözleşme sonrası işçileri toplu halde çıkarmayı, yerlerine asgari ücretle işçi almayı veya taşeronlara iş vermeyi gelenek haline getirdi.

Bunun karşısında sendikaların yasal yaptırım imkanları olmadığı için, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanan, aylarca tartışma platformunda tutulan ve sonunda Hükümete intikal ettirilen "**İş Güvencesi**" yasa tasarısının maalesef Hükümet içindeki bir grubun karşı çıkmasıyla bir türlü parlamentoya sevkedilmemesi, koalisyon ortaklarının samimiyeti konusunda bizi kuşkuya düşürmektedir.

Altın Üçgenin bununla bağlantılı dördüncü sloganı ise "**İşten Çıkarmaya Son**" olarak açıklanmıştı.

Değerli arkadaşlarım, yanlışları daima söylemeyi, doğruları aramayı ilke edindiğimiz için, bir başka slogana da değinmek zorundayız.

"Her çalışana grev hakkı, her çalışana toplu pazarlık hakkı" vaad'edilmişti.

Şimdi buradan başta Sayın Başbakan olmak üzere, genel kurula hitab'edecek hükümet sözcülerinden şunu soruyorum.

Memurlar da "**Çalışanlar**" kavramı içinde olduğuna, seçim öncesi vaadlerinize göre, memur sendikalarına toplu sözleşme ve grev hakkı tanıyacak mısınız? Yoksa, memurlarımız yine dernek hüviyetinde etkinliği olmayan kuruluşlarla avutulmaya mı çalışılacaktır?

Lütfen bunu açıklayınız.

ILO'nun sendikal haklara ilişkin normlarını içeren sözleşmeleri parlamentodan

geçtiğine, onay işleminin ilk aşamasını oluşturan "UYGUN BULMA YASASI" kabul edildiğine göre, aksine bir düzenleme yapmaya hakkınız ve yetkiniz olmamalıdır.

Demokratikleşmemizin temelini oluşturacak olan ILO sözleşmelerinin onanmış olmasından duyduğumuz sevinç ve teşekkürlerimizi belirtmek istiyorum.

Bu noktada, milli mevzuatımızın, bir yıllık süre beklenmeksizin ILO ilkelerine uyarlanmasını zorunlu görüyoruz.

Türk ulusunun; çağımızın özgürlük, demokrasi, eşitlik, huzur ve refaha damgasını vurması gerekmektedir.

Demokrasiye işlerlik kazandırılması, özgürlükçülüğün demokratik yollardan eşitlikçiliğe dayandırılması, öncelikle çalışanların demokratik haklarının ve özgürlüklerinin gerçekleşmesine bağlıdır.

1980 ara rejimi ve onun uzantısı 12 Eylül hukuku yönetiminin getirdiği büyük engeller ortadan kaldırılmalı ve sadece örgütlerin değil, kişinin de dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve özgürlüklerini kullanmasına sınırlar koyan hükümler Anayasa'dan çıkarılmalıdır.

Değerli Delegeler,

Ortaklık protokolü ve Hükümet programıyla görüşbirliği içinde olan koalisyonun iki siyasi kanadı, seçim öncesi insanca yaşayabilecek bir ücretten, yani asgari ücretten bahsederken, bunun yetersizliği yanısıra, vergi kesilmesinin adaletsizlik olduğunu öne sürmüşlerdi.

Asgari ücretten vergi alınmayacağına dair, seçim öncesi konuşmalardan pek çok örnek vermek mümkündür.

Nevar ki; Hükümet programında aynı açıklık yerine, "gözden geçirilmekten" söz'edilmektedir.

Bir yıllık icraata baktığımızda da bu konuda bir umut belirtisine rastlayamıyoruz.

Aynı şey süper emekliler için de geçerlidir. Haksızlığın giderileceği vaadi, Hükümet programında "**gözden geçirilecek**" şekline dönüşmüştür.

Unutulmamalıdır ki; geciken adalet, adalet olmaktan çıkar.

Değerli konuklar, değerli arkadaşlarım,

Ülkemizde giderek artan bir güven bunalımı yaşanmaktadır.

İnsanların birbirine güveni azalmıştır.

Daha önemlisi, ulusumuzun Devlete güveni azalmaktadır.

Sırf siyasal çıkar hesaplarına dayalı olarak yapılan vaadler, bırakınız politikacıya güvenmeyi, Hükümet olduğunda Devlete güveni sarsmaktadır.

Şayet geçim şartlarının ağırlığı altında ezilen emeklisinin vergi iadesini bile ödemekte güçlük çeken bir Hükümet işbaşında ve emeklisinin perişanlığı karşısında başka ülkelerin umudu olmaktan, onlara ekonomik büyük yardımlar yapmaktan söz'ediyorsa, bunda bir çarpıklık var demektir.

Emeklisi, dulu, yetimi ve yarınını düşünen sigortalı işçisi ile geniş bir kitle, "**SSK battı, batıyor**" sözleriyle tedirgin edilemez.

Hükümet, yasadaki tanımını ile idari ve mali bakımdan özerk olan Sosyal Sigortalar Kurumu üzerinden elini çekmelidir.

Nasıl bir özerkliktir ki; enflasyonun yüzde 70'lerde seyrettiği ülkemizde, SSK'nın parasını yıllık faizi yüzde 6 ile 18 arasında değişen devlet tahvillerine zorla yatırır-sınız?

Gelmiş geçmiş bütün hükümetler, SSK kaynaklarını siyasi tercihlerine göre kullanmışlardır.

İşçinin ve işçi adına işverence kesilen yine işçinin primleriyle oluşan, Devletin tek kuruluş katkısı olmayan bir sosyal güvenlik kuruluşunu bütün ağırlığı ile yönetmeye ne hakkınız var?

10 Trilyonu aşkın Kurum alacaklarının büyük bölümü kamu kesiminde iken neden bunların ödenmesi yolunda yaptırım gücünüz yok?

Tamamen maliyeye ait bir ödeme olan sosyal yardımların ödenmemesi bile Devlete güveni sarsmaya yetecek başlı başına bir olaydır.

SSK varlığı öylesine Hükümetin malı gibi benimsenmiş ki, sosyal yardımların hazinence ödenmesinden söz edildiğinde, en yetkili zat, "Ha hazineden ödenmiş, ha SSK'dan ne fark eder?" demektedir.

Öte taraftan Hazine ile SSK arasında hiçbir bağlantı olmadığını iddia eden sayın Devlet Bakanına da, SSK'da Hazine temsilcisinin neden bulundurulduğunu sormak isterim.

Değerli delegeler,

"Herkes iş" vaadi, KİT'lerin özelleştirilmesi konusunu da hemen hatıra getirmektedir.

Şu andaki görünüş, 10-15 milyar Dolarlık döviz girdisi olan Türkiye'nin, özelleştirme yoluyla elde edeceği 3-5 milyar Dolar ile bütçe açığını kapatabilecek, bozuk ekonomik düzeni düzlüğe(!) çıkaracak.

Önce, bu özelleştirmenin nasıl böylesine gündeme geldiğine bir göz atmak gerekir.

1970'li yıllarda Dünyada yaşanan ekono-

mik krizin aşılması yolu olarak bazı ülkeler özelleştirme politikasını benimsemişlerdir.

Uluslararası Para Fonu IMF ve Dünya Bankası gibi finans kuruluşlarının kamu sektörünü daraltmayı hedefleyen politikaları desteklemesi, özelleştirme tutkusunu arttırmış, ülkemiz de 24 Ocak 1980 "**Ekonomik İstikrar Programı**" ile aynı anlayışla sorunlarını çözmeyi düşünmüştür.

Bir başka amaç da, demokrasinin temel güçleri olan sendikalar gibi kurum ve kuruluşların etkinliğinin azaltılması olmuştur.

KİT'lerin her gittiği yere okul, elektrik, yol, su, kısaca medeniyet götürdüğü, sosyal devlet anlayışının bir uzantısı olarak görev icra ettiği gözden ırak tutulmaya başlanmıştır.

Şimdi çarpıcı bir örnek vermek istiyorum.

Sene 1989... KİT'lerin kârı 1 trilyon 103 milyar lira.

Sene 1990... Çıkan işçilerin yerine yenileri alınmadığı halde, kârın artması gerekirken zarar 920 milyar.

Sene 1991... Seçim var. İzlenen ekonomik-politikalar sonucu zarar 12 trilyon 485 milyar lira.

Bu tabloya bakarak, KİT zararlarının işçi sayısı ve ücretlerine bağlamanız mümkün müdür?

Teknolojik gelişmeye "**nasıl olsa elden çıkaracağım**" diye sırt dönerseniz,

Altı ayda bir genel müdür değiştirirseniz,

İşçinin yönetime katılmasını sağlayamazsanız,

KİT'leri kâra geçirmeniz mümkün olabilir mi?

Değerli arkadaşlarım, KİT'lerin özelleştirilmesiyle 575 bin işçimizin işsiz kalma tehlikesi vardır.

Mevcut işsizlere iş bulamayanların, bu işçileri başka yerlere kayduma gibi hayallerine ortak olamayız.

Sayın Başbakan, KİT'lerin özelleştirilmesiyle ekonomik sorunların çözümlenemeyeceğini, 575 bin kişiyi kapının önüne bırakamayacaklarını söylediler.

Kendilerine bu görüşleri için teşekkür ediyorum.

Hemen ertesi günü, Devletin en yüce yerinde oturan zat, **"İşçileri kapının önüne koymaktan korkarsanız, hiçbir reform yapamazsınız"** buyurdular.

Biz bu sözü pek yadırgamadık.

O zat'ın işçilere bakış açısı bellidir.

O zat, yabancı sermayeye çağrı yaparken **"Bizde işçilik ucuzdur, gelin yatırım yapın"** diyerek işçilerimizin sömürüye açık olduğunu ifade etmişlerdir.

O zat'ın yoksulu, dargelirliyi sevmediği, zengini sevdiği ise kendi ikrarı ile ortadadır.

TÜRK-İŞ, özelleştirme yerine işçilerin de yönetime katıldığı bir özerkleşme modelinin gerçekleştirilmesinden yanadır.

Onbinlerce işçi çıkararak, Sayın Cumhurbaşkanı Devletin sosyal niteliği üzerindeki görüşlerine paralel olarak yeni bunalımlar yaratılırsa, bunun toplumda meydana getireceği kargaşa da gözden ırak tutulmamalıdır.

Değerli arkadaşlarım, KİT'lerin özelleştirilmesi, İşsizlik Sigortasını bir kez daha gündeme getirmektedir.

Kazanılmış haklara dokunulmayacağı teminatı verilmiştir. Buna göre, çağdaş anlamda bir İşsizlik Sigortasının çıkarılmasında

işçi kesiminin tam desteği Hükümetle birlik-
te olacaktır.

Değerli konuklar, sevgili arkadaşlarım,

Kurulan Hükümetlerin Sağlık Bakanları
daha makamlarına oturur oturmaz, "**Genel
Sağlık Sigortası**"ndan söz ederler.

Arkasından, bütün sağlık kuruluşlarının
birleşmesi, özel statüleri ne olursa olsun,
halka hizmet vermesinden bahsederler.

Askeri hastanelerden hiç söz etmezler
ama, Sosyal Sigortalar Kurumunu da bu proje
kapsamında görürler.

Sayın Başbakan buradayken arz'ediyo-
rum.

Her vatandaş, ödediği vergiler karşılığı
devletten diğer hizmetlerin yanısıra sağlık
hizmeti de bekler.

Biz işçiler olarak, Devlete tek kuruş eksik-
siz vergilerimizi ödediğimiz halde: "**Bize
sağlık hizmeti için kaynak ve zaman
israfında bulunmayın, ayrıca primlerimizle
kendi sosyal güvenlik kuruluşumuzu kuruyo-
ruz**" demiş ve SSK'yı meydana getirmişiz.

Böylesine erdemli bir tavır karşısında,
tapu delinircesine SSK üzerinde tasarrufta
bulunmaya, işçinin ihtiyaçlarını
karşılamaya zor yeten sağlık hizmetlerini
genelleştirmeye hiç kimsenin hakkı ve haddi
olamaz.

Sayın Başbakanım, bu konuda tartışmaya
bile tahammülümüzün olmadığını bilinme-
sini isterim

Değerli delegeler,

Bu ülkenin insanları olarak, hepimizi
yakından ilgilendiren konulardaki hassa-
siyetimiz bilinmektedir.

Kıbrıs konusu, alınan haberler ve son yıllarda izlenen dış politikalar bakımından, Sayın Rauf Denktaş'ı sıkıntıya sokacak, büyük tavizlere yol' açacak bir gelişme göstermektedir.

Sayın Denktaş, yalnız bırakıldığını ima ederek, istifadan söz etmektedir.

Çalışmalarımız sırasında delege arkadaşlarımızdan Sayın Denktaş'a bir destek telgrafi çekilmesini isteyeceğim. Ancak; pek çok alanda dış politikada önemli gelişmeler sağlanan bir dönemde, Hükümetin Kıbrıs konusuna bakış açısını da net bir şekilde öğrenmek istiyoruz.

Kan ve gözyaşı ile elde edilen özgürlüğün, masabaşı senaryoları ve dış baskılarla sarsılmasına izin verilmemelidir.

Saraybosna'da yüzbinlerle ifade edilen müslüman Türk kardeşlerimizin katledilmesi, kadınlarımızın tecavüze uğraması, işkencenin her türlüşünün yapılması karşısında diplomatik görüşmeler ötesinde Dünya ülkelerinin sessiz kalması, Amerika başta olmak üzere dünya politikasında söz sahibi ülkelerin duyarsızlığı halkımızın öfkesine yol' açmıştır.

Körü körüne dostluk ve sadakat anlayışı yerine, bağımsız Türk Cumhuriyetleriyle birlikte etkin politikalar üretilmesini bekliyoruz.

Yine dış politikamızı ilgilendiren bir konu da: yurt dışındaki işçilerimizin durumudur.

Yugoslavya'nın parçalanması ve Sırp saldırıları nedeniyle yurt dışından ülkemize gelen işçilerimiz büyük sıkıntı çekmektedirler.

Macaristan, büyük para karşılığı vize uygulamaktadır.

Bulgaristan'ın da vize uygulama kararı aldığı öğrenilmiştir.

Öncelikle Bulgaristan'la düzelen ilişkiler çerçevesinde, bu vize uygulamasından vaz'geçilmesi sağlanmalıdır.

Öte yandan, bağımsız Türk Cumhuriyetleriyle siyasal ve ekonomik alanda akıllıca yapılacak işbirliğiyle, Türkiye'nin Dünyadaki yeri ve saygınlığı Türk olmanın onuruna uygun bir düzeye getirilmelidir.

Değerli delegeler,

Koalisyon Hükümetinin kurulmasıyla birlikte, gündemin en önemli iki konusunun enflasyon ve terör olduğu yolunda ulusca görüşbirliğine varılmıştır.

Enflasyon konusundaki başarısızlığın bazı nedenleri ve koalisyon hükümetinin önceden hesaplayamadığı büyük olaylar olduğunu kabul etmek zorundayız.

İşçiler olarak, herşeyi objektif kriterlere dayandırmaya, doğruları söylemeye mecburuz.

Çığ faciası, grizu ve deprem felaketleri, Kuzey Irak'ta sürdürülen geniş kapsamlı askeri harekat, nüfus artışı, önceki hükümetin devrettiği borçlar, enflasyonun aşağıya çekilmesinde olumsuz etkenlerdir.

Nitekim; Koalisyonun kurulduğu tarihte 4 bin 924 lira olan Amerikan Doları bugün 8 bin lirayı çoktan aşmış, 2 bin 925 lira olan Alman Markı 5 bin liranın üzerine çıkmıştır.

Her türlü ürün ve hizmete zam alışkanlığı bu hükümetçe de sürdürülmüş, akaryakıt zammı ise adeta otomatikçe bağlanmıştır.

Devletin asıl gelirini sağlayan vergi konusunda, vergi kaçırانları bu alışkanlıktan caydırıcı önlemler yerine, zamanında vergi-

sini ödeyenleri cezalandırırçasına aflar çıkarılmış, yine de büyük vergi borcu olanlar himaye edilerek teşhir konusunda halkın beklentisine kulak asılmamıştır.

Enflasyonun belli bir sürede yüzde 30'lara indirileceği vaadi gerçekleşmediği gibi, ileride bu sorunun çözümlenebileceğine dair herhangi bir ışık da görmediğimizi söylemek durumundayız.

Terör konusunda işçi hareketinin söyleyeceklerine lütfen bütün kesimler kulak versinler.

Terör demokrasinin temel düşmanıdır.

Demokrasi ise işçinin ekmeğidir.

Asırlarca beraber yaşamış, bu vatanın kurtarılmasında omuz omuza savaşmış, birbirinin kucağında şehitlik mertebesine ulaşmış, tasada ve kıvançta beraber olmuş, sosyal ve ticari yaşamda akrabalık ve ortaklıklar kurmuş, birbirine sevgi ile bağlanmış Türk ulusunu, birbirine düşürmek isteyenlere karşı son derece dikkatli olunmalıdır.

Bu ülkede etnik kökenlerine göre ayrı insanlar yoktur. Biz varız.

Her zaman ifade ettim. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olduğunu gösterir nüfus kağıdına sahip herkes kardeştir.

Terörle mücadelede önemli adımlar atılırken, kokuşmuş ve bugün tamamen çökmüş ideolojilerin temsilcileri ve güneydoğudaki kardeşlerimizi temsil iddiasıyla silaha sarılanlarla, sade vatandaşları özenle ayırmak gerekir.

Hükümetin bu konudaki hassasiyetinin, yerel yöneticilerle de paylaşıldığına inanıyoruz.

Değerli arkadaşlarım,

Dünya, çevre kirliliği ile başa çıkmanın mücadelesini veriyor.

Uluslararası plâformlarda bu konu tartışılıyor.

Aynı konuda sizlere sunduğumuz "İNSAN ve ÇEVRE" kitabıyla biz de sorunun çözümüne katkıda bulunmaya çalıştık.

Fakat çok daha önemli bir kirlilik, insanlar arasındaki ilişkilerde gözlenmeye başlanmıştır.

Sevgi ve saygıyı yeniden egemen kılmak zorundayız.

Bunun için sen-ben değil, "BİZ" diyebilmenin mücadelesini başta siyasi partilerimiz olmak üzere bütün kesimler göstermeliyiz.

Çocuklarımıza kan ve gözyaşı dolu bir dünya bırakamayız.

Değerli arkadaşlarım,

Bir yandan demokratikleşme sürecinin başlatıldığı iddia edilecek öte yandan halâ kitaplar suç aleti olarak toplatılacak.

Bir yandan yaygın, kaliteli parasız eğitimden söz edeceğiz, öte yandan okula haraç ödemedi öğrenci kaydedemeyeceğiz.

Bir yandan sağlıklı işyeri, sağlıklı çalışma koşulları diyeceğiz, öte yandan iş kazalarında şampiyonluğu elden bırakmayacağız.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Önemli olan azaltmak için ulusal bir seferberlik yapabilmektir.

Değerli delegeler,

16'ncı genel kurul delegeleri olarak sizlere düşen büyük ve önemli sorumluluğun bilincindedesiniz.

Türk-İş'i yücelterek, saygınlığına toz kondurmak isteyenlere izin vermeden, kendi genel kurullarımızda belirlenen görüş ve ilkelere doğrultusunda görev yapacağınızdan asla kuşku yoktur.

Konuşmamda; bu yılın ikinci ayı itibariyle 120 bin kamu işçisinin sözleşme beklentisi başta olmak üzere değinmediğim, sizlere bıraktığım daha pek çok konu var.

Kimseyi kırmadan, karşılıklı saygı ve sevgi ile delegelik görevinizi Türk-İş'e yakışır biçimde yapacağınıza, en son görevinizin seçim olduğunu bilerek çalışmalarımıza güç katacağınıza inanıyor, hepinizi sevgilerimle, saygılarımla selamlıyorum.

